

Nieuwsbrief Montesoffio 2009: De puntjes op de i op Montesoffio

Ongelofelijk wat gaat de tijd snel! Op 1e Paasdag ontvangen we de eerste gasten, begin mei gaat het zwembad open, en zo dek je het met de laatste gasten in november weer af voor de winter.

De afgelopen acht maanden hebben we niet stil gezeten. Aan het overwinnen van de bureaucratie, het in de watten leggen van onze gasten, het runnen van ons landbouwbedrijf en het afbouwen van ons 9e appartement, hebben we onze handen vol gehad. Aan het einde van het seizoen vonden we dit wel een 'openingsparty' waard.....

De Italiaanse bureaucratie

De strijd met de bureaucratie leveren we dit jaar hoofdzakelijk op drie fronten voor: (1) het mogen blijven rijden in Italië in onze eigen auto, met een Italiaans kenteken; (2) het krijgen van een vergunning voor het algemeen gebruik van ons zwembad en (3) het -daarmee samenhangende- uitbetaald krijgen van een reeds jaren toegezegde subsidie.

Denk je dat we allemaal in één Europa wonen, maar niets blijkt minder waar als we in ons eigen bestelbusje, uit Nederland, willen blijven rijden. Eind vorig jaar begon deze soap, met ons eerste bezoek aan de Motorizzazione in Pesaro -de RDW van Italië- waar we zo onbeschoft werden behandeld dat Emile het loket te lijf ging. Vele bezoeken volgden in de loop van het jaar en ze wisten nog precies wie wij waren ;-)

Gerustgesteld door de verantwoordelijk ambtenaar daar, besluiten we daags voor ons vertrek naar Italië ons Nederlandse kenteken op te zeggen. Bij aankomst melden we ons in Pesaro met een exportnummerbord en een hele berg ingevulde papieren. In eerste instantie lijkt het zowaar gewoon te lukken, maar alles blijkt toch wat gecompliceerder... Onze bus heeft namelijk alleen een typegoedkeuring voor Nederland; het enige

Europese land waar dit model verkocht is. Voordat we uiteindelijk Italiaanse kentekenplaten voor onze KIA Pregio krijgen, moeten we ettelijke malen verschijnen voor ambtenaren aan loketjes, bij keurmeesters en verzekeringsagenten. Grootste klus blijkt het achterhalen van een nummer op het motorblok.... niet te vinden dus. KIA Nederland helpt ons gelukkig verder, maar laat er geen misverstand over bestaan dat we het waarschijnlijk wel kunnen schudden. De aanhouder blijkt na maanden -enigszins overspannen- toch te winnen en we zijn nu de trotse eigenaren van dit unieke voertuig in Italië; alleen onze trekhaak mogen we hier in Italië niet gebruiken. Italianen zelf blijken al dit soort akkefietjes uit te besteden.

Het zwembad 'legaliseren' had ook veel voeten in de aarde. Voor onze aansprakelijkheid en om de ons voorgehouden subsidie uit Rome te kunnen krijgen (zitten we al 3 jaar op te wachten!), blijken wij aan ALLE denkbare voorschriften en wetten te moeten voldoen. Omdat de gemeente Barchi van deze verplichting, bedacht in Rome in 2007 (een jaar ná de aanleg van ons bad..), nog nooit had gehoord, en de fabrikant van het zwembad en onze geometra trouwens ook niet... hebben we ze stap voor stap bij de hand moeten nemen. Andere vergelijkbare huizen lossen het probleem op door het zogenaamd een 'privé' zwembad te laten zijn, maar deze vlieger gaat voor ons niet op. In ons geval is ons bedrijf de eigenaar van alles; moest voor het verkrijgen van de subsidie... Gelukkig hebben we ook deze horde met de nodige stempels en zegels vlak voor het einde van ons vierde seizoen kunnen nemen. We hebben het zwembad gelijk ook maar beter beveiligd voor onvoorzichtige kinderen, met een hek en laurierhaag. Nu maar afwachten wanneer we eindelijk de subsidie op onze rekening gestort krijgen.

Country house Montesoffio

Het verwennen van onze gasten is veel leuker. Vanaf begin april tot in september hebben we onze handen er vol aan. Met hulp van Anjes (nichtje) en haar vriendin Sarah en de weergoden wordt ook 2009 een groot succes. Ondanks de crisis hebben we weer meer gasten dan voorgaande jaren, met een steeds groter aandeel recidivisten en mensen die via eerdere gasten bij ons terecht komen. Drie keer in de week koken we voor wie dat wil. Drie gangendiners, pizza-avonden en BBQ's voor 25 - 40 personen wisselen elkaar af en geregeld gaan we naar onze wijnboer Villa Ligi in Pergola, die ook onze eigen wijn maakt, voor een proeverij met onze gasten. Tussen de bedrijven door worden tientallen broden gebakken, bergen wasgoed weggewerkt, schoongemaakt en gras gemaaid. Door de aanschaf van onze zwembadrobot hoeven we in ieder geval niet meer elke dag te stofzuigen. Tijd die we goed kunnen gebruiken voor het verder 'upgraden' van ons landgoed en het bijhouden van de wijngaard, want daar is geen robot voor.

Onze hoogtepunten in 2009:

- het bezoek van het hartverwarmende Amsterdamse Koninginnekoor in mei, waarmee we een onvergetelijke tijd hebben gehad, en aan het einde van die maand de verjaardagsfeestweek van Tina met haar gasten uit alle windstreken (Azië, Afrika, Europa);
- het voorbij komen van de Giro d'Italia, met voor iedereen, bij de burens, varken aan het spit en veel wijn;

- het afkomen van ons negende onofficiële appartement en nieuwe theater/terras in de tuin, de aanleg van 2 mooie stenen trappen naar het zwembad en de verbouwing van ons waterberghok tot fitnessruimte in spé, met douche en toilet;
- alle verbeteringen rondom het zwembad: meer ligbedden en betegeld terras, mooie buitendouche en een schoonmaakrobot, die ons een hoop tijd en water bespaart;
- de twee taal cursusweken in het voor- en najaar onder leiding van Monica Baldelli;

- onze 'country house warming party' aan het einde van het seizoen met de ingebruikname van de houtoven;
- de viering van de 12½ jarig bruiloft van Albert en Wilma begin november, met een huis vol van voor een lang weekend ingevlogen familie en vrienden;
- en last-but-not-least onze eigen korte tripjes naar New York, Zuid-Italië, de Rode Zee en Nederland, om even met andere zaken bezig te zijn dan snoeien, schoonmaken, koken, klussen, ambtenaren, etc.

De Azienda Agricola

Dit jaar is het eerste jaar dat we de hele cyclus van ons landbouwbedrijf van begin tot eind in eigen hand hebben. Begin maart komen we er een weekje speciaal voor uit Amsterdam, met wat hulpkrachten, voor het snoeien en opbinden van de wijnstokken. De fruitbomen staan dan al in volle bloei en de bijen zwermen al rond het huis. Onze eerste echte eigen witte Montesoffio (oogst 2008), bottelen en etiketteren we in april bij Villa Ligi. Stefano heeft er voor ons met veel zorg een heerlijke, droge, geurige en fruitige witte Moscato van gemaakt. Tegelijkertijd starten we met de eerste behandelingen van de wijngaard: maaien en spuiten, als het gras begint te groeien en de eerste blaadjes aan de wijnstokken te voorschijn komen. Ook de olijfbomen nemen we flink te grazen; een jaarlijks terugkerende campagne. Nog meer dan de olijven vraagt de wijngaard het hele jaar door continu om aandacht. Het gras moet kort om de ziektes op afstand te houden. Door het slechts mogen gebruiken van lichte, in de biologische wijnbouw toegestane middelen, moet er bijna elke tien dagen worden gespoten. En als we met het bijsnijden van de wijnranken aan het einde van de laatste rij zijn aangekomen, is het alweer een oerwoud aan het begin...

Half september starten we met 'de Vendemmia': het oogsten van de druiven. Wederom geweldig geholpen door de aanwezige gasten, plukken we in een halve dag alle druiven voor onze wijn van volgend jaar. De rest van de druiven verkopen we aan een cantina in de buurt die elk jaar aast op onze druiven, omdat er maar heel weinig Moscato in de regio groeit en de wijnboeren graag eens wat anders maken dan Bianchello en Verdicchio. De oogst is groot. Dit jaar hebben we twee keer meer dan vorig jaar, omdat we nu vanaf het begin van de groei de wijngaard goed hebben kunnen verzorgen. Vorig jaar moesten we een paar maanden wachten op een tractor met toebehoren.

De olijven oogst in oktober van dit jaar valt juist tegen, met nog geen tiende van vorig jaar. Dat de productie per jaar heel erg kan verschillen is normaal. Dit jaar is het echter nog minder, omdat we heel veel achterstallig snoeiwerk hebben moeten doen en de winter en het voorjaar nat waren en de daaropvolgende zomer juist erg droog. Omdat we een groot aantal enthousiaste plukkers in huis hebben en we de olie goed kunnen gebruiken, maken we een deal met onze buurman Roberto. Wij plukken al zijn olijven en krijgen de helft van de olie. We zijn van plan om volgend jaar ook een deel van de beoogde moestuin met olijven te gaan beplanten, want van groenten verbouwen komt nog niet veel terecht. Ook dit jaar blijkt dat ons land verder reikt dan dat we denken. We hebben de grenzen opnieuw laten inmeten en het blijkt dat de buurman aan de westkant van ons terrein, zich in de loop der jaren steeds meer grond heeft toegeëigend. Dus we hebben er nog wat olijfbomen bij.

Openingsfeest van Montesoffio

Er is geen feest waar wij al zo lang over spraken als dit. De plannen waren er al in 2006, het openingsjaar van Montesoffio -en alle jaren daarna- om een openingsfeest te organiseren voor alle mensen die hebben bijgedragen aan de totstandkoming van het landgoed, de burens en de burgers van Barchi. Het kwam er maar niet van.... Ook dit jaar hadden we het er weer met z'n tweeën over en spraken we er in een onbewaakt moment over met Pier Giorgio: zwager van de lokale garagehouder, inwoner van Barchi, lid van het 'Circolo' ARCI Barchi, actief in de 'Pro Loco' etc. etc..., hij was bereid om te helpen... Begin oktober zoeken we contact met hem en vervolgens gaat het heel snel. Uiteindelijk hoeven we niet meer veel zelf te doen, dan de datum plannen, de uitnodiging maken en verspreiden en op prikborden opgehangen en wat boodschappen doen. Verder wordt ons alles uit handen genomen en de weken voorafgaand aan het feest wordt de deur platgelopen door inwoners van Barchi die aangeboden hebben om te helpen. Op zondag 25 oktober is het zover. Om 06:00 uur 's-morgens wordt een enorm varken op een nog groter spit gezet door Bruno: de slager van Barchi. Het varken zal tot 's-middags 15:00 uur blijven draaien en wordt nauwlettend in de gaten gehouden door Frederico: een man met passie voor het bereiden van eten op een houtskoolvuur. Om 08.00 uur gaat de eerste fles wijn

open.. en worden de stoelen, tafels, wijntap en tenten klaargezet. s'-Morgens komen en gaan allerlei mensen, die komen kijken, hun oordeel geven, en weer weggaan. Patricia van de buurtsuper komt met pizzadeeg en gaat aan de gang in onze keuken. Rond 10:00 uur wordt de oude houtoven voor het eerst sinds 2002 weer aangestoken om de zondagmiddaglunch ('pranzo') te bereiden, voor een select gezelschap van vrienden van Pier Giorgio en onze gasten. Het 'Circolo' heeft daags voor het feest hiervoor aan ons toestemming gevraagd, omdat ze er zoveel schik in hebben dat onze historische houtoven weer eens kan worden gebruikt. Niets gaat hen boven een maaltijd uit een 'echte' oven en het is er een die wij ook niet gauw zullen vergeten. Kilo's door de buur boeren geschonken kip, konijn, gans en varken, pizza en gevulde canelloni gaan de oven in. Een krat wijn van Fiorini: de buurman wijnboer, maakt het compleet. Het is oergezellig en ons feest moet nog beginnen...!

Rond 15:00 uur is het varken gaar. Ook weer een heel ritueel: iedereen moet proeven en keuren en geeft zijn mening. Om 16:30 arriveren de eerste gasten en het feest gaat los. De muzikanten zijn ook gearriveerd en de stemming zit er goed in. Tot in de late uurtjes wordt er gedanst en kunnen we terugkijken op een heerlijke feestavond die we volgend voorjaar weer gaan herhalen...

Epiloog en vooruitblik

Naast alle fijne, leuke en mooie herinneringen uit het afgelopen voorjaar, hebben we er ook een hele zure bij. Wij zijn met open ogen opgelicht door een stel Nigerianen die met valse cheques opereren vanuit Engeland. Om een lang verhaal kort te maken: het reisgezelschap dat zou komen, kwam niet, bestond helemaal niet en het door ons terugbetaalde 'valse' voorschot van vele duizenden euros, dat al enkele weken op onze bankrekening stond, zijn we kwijt. Daags later lezen we heel toevallig, in een oude Telegraaf, van alles over deze bende. Weer een illusie armer, maar we gaan stug door...

Voor 2010 hebben we weer een paar mooie cursussen in het voorjaar gepland en willen we wel weer een leuk tuinfeest voor de burens en gasten organiseren. Hoog op het verlanglijstje staat ook het organiseren van een wijn- en/of eetweekarrangement in het voor- of najaar en ook voor het hoogseizoen hebben we al enkele culturele activiteiten in gedachten.

Een ander idee dat aan het rijpen is, is het plan om wat paarden op ons terrein een onderdak te gaan bieden. Maar dat kan alleen wat worden als er iemand uit de buurt er voor kan en wil zorgen. Want we willen vrij zijn om af en toe op vakantie te gaan en in de winter in Amsterdam te gaan buurten, als we het landgoed voor de winter klaar hebben...

En voor wie denk dat hij of zij het artikel in de ANWB Kampioen heeft gemist... dat is nog steeds niet gepubliceerd...

Onze **tips voor 2010**: meehelpen snoeien in het voorjaar en/of je eigen feestje met familie of vrienden organiseren op Montesoffio: een jubileum, een reünie, een culinair kookweekend,.... het kan allemaal doordat iedereen goedkoop kan meevliegen met Ryanair, naar Ancona of Bologna, vanaf Weeze (D), of Charleroi (B)!

